

ພຣະທຳດານເື່ອນ - ເລກທີ ໑໔໓ປີຫ້າ

ຄວາມຂະໜານໃນຄຳພະຍາກອນ: ຈາກຂໍ້ຄວາມຂອງວິຊາຢາ ສູ່ການເປີດເຜີຍໃນຍຸກປັດຈຸບັນ

Jeff Pippenger

2024-02-08

ເນື້ອອີຊາຢານກໍ່ສະເໜີຂ້າວສານທຶກຶກແທນໂດຍຫົກສິບຫ້າປີ (ບົດທົດຈັດ, ຂໍ້ທົດແປດ) ແກ່ຜູ້ນຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ທ່ານໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ຂ້າງ “ທົງນາຂອງຊ່າງຊັກຜ້າ” ແລະ “ບາຍທ່ານ້ຂອງສະນ້ເທົງ,” ໃນປີ 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ປີ 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1863, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີມຕົ້ນເພື່ອພາບປະກອບຈຸດສົ້ນສຸດຢູ່ສະເໝີ. ສ່ວນການກະບົດໃນປີ 1863 ນັ້ນ ກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີມຂອງສົງໂຫງເພື່ອພາບປະກອບຈຸດສົ້ນສຸດຂອງສົງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ. ປີ 1863 ແມ່ນຈຸດເລີມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກອັດເວນຕີສລາວດີຊຸຍທີ່ໄດ້ຈັດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ, ແລະຄຣິສຕະຈັກນັ້ນຈະຖືກປະຖົມໃຫ້ຮ້າງເປົ່າໃນເວລາ “ແຜ່ນດົນໄຫວໃຫຍ່” ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ນິຕິບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຕາມກົດໝາຍໂດຍລັດ (ບໍ່ແມ່ນກົງກັນຂ້າມຄຣິສຕະຈັກຄວບຄຸມລັດ) ຈະຍັງສາມາດຍົດຖືວັນຊະບາໂຕວັນທົດຈັດຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ໃນເວລາທີ່ລັດຖະບານດຽວກັນນັ້ນກຳລັງຫ້າມການນະມັດສະການໃນວັນທົດຈັດຕາມກົດໝາຍ?

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສຸດຂອງພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງໄດ້ຊໍາລະພຣະວິຫານ. ໃນການຊໍາລະພຣະວິຫານຄັ້ງທຳອິດ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊີ້ວ່າພວກຜູ້ນຳໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ພຣະນິເວດຂອງພຣະບົດາຂອງພຣະອົງ" ເປັນຖ້ຳຂອງໃຈນ, ແຕ່ໃນການຊໍາລະພຣະວິຫານຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ວ່າ "ເຮືອນຂອງພວກເຂົາ" ຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້າງເບົາແກ່ພວກເຂົາ. ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນພາບປຽບຂອງອົດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຕັ້ງແລະຊໍາລະພຣະວິຫານຂອງພວກ Millerite ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism, ແຕ່ໃນການຊໍາລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຄືການຊໍາລະຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສັກສິນສີພັນ, Adventism ແບບ Laodicean ຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ, ແລະ "ເຮືອນຂອງພວກເຂົາ" ຈຶ່ງຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້າງເບົາ.

ເມື່ອອີຊາຢາເຜີຍໜ້າຕໍ່ກະສັດອາຮາດ ທ່ານຢູ່ທຶງນາຂອງຜູ້ຊຳລະຜ້າ. ທຶງນາຂອງຜູ້ຊຳລະຜ້ານັ້ນເປັນສັນຍາລັກແທນການຊຳລະໃຫ້ສະອາດຊຶ່ງໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍພະຜູ້ສົ່ງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ສົ່ງມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວໃຫ້ສະອາດດັ່ງດ້ວຍ "ສະບູຂອງຜູ້ຊຳລະຜ້າ." ການຊຳລະໃຫ້ສະອາດນີ້ໄດ້ຖືກກະທຳໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອັດເວັນຕົສ ແລະມັນຈະຖືກກະທຳອີກຄັ້ງໃນຕອນທ້າຍ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສັງຂາວຂອງເຮົາໄປ, ແລະທ່ານນັ້ນຈະຈັດຕາມທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;
ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ,
ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ຄືຜູ້ສັງຂາວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຊົມຊືມ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະມາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ.
ແຕ່ຜູ້ໃດຈະທົນຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງທ່ານ? ແລະຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອທ່ານປາກົດ?
ເພາະວ່າທ່ານເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມໄລຫະ, ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຊັກຜ້າ;
ທ່ານຈະນັ່ງດັ່ງຜູ້ຫຼອມແລະຜູ້ຊຸກລະເງິນໃຫ້ບໍ່ລົບລຸດ; ແລະທ່ານຈະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວໃຫ້ບໍ່ລົບລຸດ,
ແລະກໍຈັດມືນທົນຂອງເຂົາເໝືອນດັ່ງຄໍາແລະເງິນ,
ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະນຳເຄື່ອງບູຊາໃນຄວາມຊອບທຳມາຖວາຍແດ່ພຣະຢາເວ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາ
ແລະເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພຣະໄທແກ່ພຣະຢາເວ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ ແລະດັ່ງໃນປັດຈຸບັນ. ມາລາກີ

ເອຊາຢາໄດ້ໄປພົບອາຮາດ ພ້ອມກັບໝາຍສຳຄັນໃນຕົວບຸດຂອງຕົນ ຊຶ່ງຊື່ຂອງເຂົາເປັນສັນຍະລັກວ່າ
 ໃນວາລະສຸດທ້າຍ “ຊາກທິເຫຼືອຈະກັບຄືນມາ.” ຊາກທິເຫຼືອນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ “ກັບຄືນມາ.”
 ເອຊາຢາໄດ້ພົບກັບກະສັດອາຮາດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນລະຫວ່າງປະຫວັດການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ບໍລິສຸດ
 ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮຕ໌ໃນປີ 1844
 ແລະໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ຈຸດສິ້ນສຸດໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຝັງໃນປີ 1863. ໃນວາລະສຸດທ້າຍ
 ການຊຳລະນັ້ນແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງການປະທັບຕາຜູ້ໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນ.
 ຖ້າຂະບວນການມົນເລໂຮຕ໌ໄດ້ດຳເນີນຕາມການຊົງນຳອັນເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າທິຕິຕາມມາຫຼັງປີ 1844
 ພວກເຂົາຄົງຈະເຮັດພາລະກິດນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດ.

“ຖ້າຫາກວ່າຊາວແອດເວນຕິສ ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844
 ໄດ້ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໄວ້ໃຫ້ແນ່ນອນ
 ແລະໄດ້ດຳເນີນຕົວໄປດ້ວຍຄວາມເປັນນຳໜັງໃຈດຽວກັນຕາມການຊົງນຳທີ່ກຳລັງເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແລະປະກາດມັນແກໂລກດ້ວຍລົດເດດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
 ພວກເຂົາຄົງຈະໄດ້ເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ຊົງກະທຳການຢ່າງຊົງລົດຮ່ວມກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາ,
 ວຽກງານຄົງຈະໄດ້ສຳເລັດ, ແລະພຣະຄຣິດຄົງຈະໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວກ່ອນນີ້
 ເພື່ອຮັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປຮັບບຳເໜັດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສົງໄສ
 ແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ທິຕິຕາມມາຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ,
 ຜູ້ເຊື່ອໃນການສະເດັດມາຫຼາຍຄົນໄດ້ບໍ່ອະນຸຍາດຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.... ດັ່ງນັ້ນ ວຽກງານຈົງຖືກຂັດຂວາງ,
 ແລະໂລກກໍຖືກປະໄວ້ໃນຄວາມມືດ.
 ຖ້າຫາກວ່າຄະນະແອດເວນຕິສທັງໝົດໄດ້ຮ່ວມເປັນນຳໜັງໃຈດຽວກັນຢູ່ເທິງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
 ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ປະຫວັດຂອງພວກເຮົາຄົງຈະແຕກຕ່າງອອກໄປຢ່າງກວ້າງໄກເພີ່ມໃດ!”
 Evangelism, 695.

ຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນການ

“ດຳເນີນຕົວໄປຢ່າງເປັນນຳໜັງໃຈດຽວໃນພຣະການຊົງນຳແຫ່ງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເປີດເຜີຍ,”
 ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ສະພາບລາໂອດຕິກຍພາຍໃນປີ 1856, ແລະການກະບົດທິຕິຕາມມາໃນປີ 1863
 ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພະເນຈອນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
 ອັນໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບຢ່າງໂດຍອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
 ເມື່ອພວກເຂົາສອບຖາມການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
 ແລ້ວຈົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ຕ້າຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຕະຫຼອດສິບປີທິຕິຕາມມາ.

ບຸດຊາຍຂອງອີຊາຢາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາວ່າ ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ
 “ສ່ວນທິເຫຼືອຈະກັບຄືນມາ.” ການ “ກັບຄືນ” ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັນລະນາໂດຍເຢເຣມີຍາ,
 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາວ່າ ຖ້າຫາກລາວ “ກັບຄືນ,” ລາວຈະກາຍເປັນຍາມເຜົາຂອງພຣະເຈົ້າ.
 ໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນຄົນ ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາຈາກຄວາມຜິດຫວັງ.

ຜູ້ທີ່ເປັນໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນນັ້ນ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜິດຫວັງ
 ແລະໄດ້ຄຸ້ມຄອງຖ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
 ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍພວກພົມມະຈາລທິສະຫລາດໃນປະຫວັດສາດ Millerite,
 ແລະໃນທັງປະຫວັດສາດເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ ໄມ້ສອງອັນຖືກນຳມາປະສານເຂົ້າເປັນຊາດດຽວ
 ໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ.

ກະສັດອາຮາດຜູ້ອະທຳ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງພາວະຜູ້ນຳຂອງຢູດາ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຍິນຂ່າວສານນັ້ນ ແຕ່ປະຕິເສດຂ່າວສານທີ່ອີຊາຢາໄດ້ນຳສະເໜີ, ແລະໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ສະດຸດ, ແລະລົມລົງ, ແລະຖືກຫັກແຕກ, ແລະຖືກດັກຈັບ, ແລະຖືກຈັບໄປ." ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ "ສະແຫວງຫາບັນດາຜູ້ມີວິນຍານຄົນເຄຣຍ, ແລະຫາພວກໝໍຜູ້ກະຊົບແລະພົມພຳ," ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະສົບການຜ່າຍຈົດວິນຍານທີ່ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ມັນ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບເອົາຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າຂອງ 2 Thessalonians. ການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງອີຊາຢາໂດຍອາຮາດໃນປີ 742 BC ສອດຄ່ອງກັບປີ 1863 ເມື່ອຂ່າວສານຂອງ Miller ຖືກປະຕິເສດ. ອີຊາຢາເປັນຕົວແບບຂອງ Miller, ແລະຂ່າວສານຂອງທັງອີຊາຢາແລະ Miller ຕັ້ງຢູ່ເທິງ "ເຈັດເທືອ," ຊຶ່ງພົບຈຸດຍຶດໝັ້ນຂອງມັນໃນຂໍ້ທີ່ແປດ ຂອງອີຊາຢາບົດທີ່ເຈັດ. ບຸດຊາຍຂອງ Miller (ບຸດຊາຍຂອງອີຊາຢາ) ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຂະບວນການເອລີຍາ ຊຶ່ງມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ການປະກາດຄຳພິພາກສາຕໍ່ Ahaz ເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດຂອງລາວ ໄດ້ລວມເອົາການພະຍາກອນວ່າລາວຈະຖືກພິຈາລະນາໂດຍກະສັດແຫ່ງເທີດເນຍອີ ຜູ້ຊຶ້ງໃນວັນສຸດທ້າຍແມ່ນສະຫະພັນສາມຝ່າຍຂອງ Rome ສະໄໝໃໝ່ ອັນຖືກປົກຄອງໂດຍຕາແຫ່ງ papacy.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຂ້ານ້ອຍອີກ, ວ່າ,
ເນື່ອງຈາກຊົນຊາດນີ້ປະຕິເສດນ້ຳແຫ່ງຊີວິດອາທິຕິຢ່າງອ່ອນໄຫວ, ແລະປົກຄຸມໃນເຮຊົນ
ແລະບຸດຂອງເຮມາວິຢາ; ບັດນີ້ພາະສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳອັນແຂງແຮງແລະຫຼວງຫຼາຍຂຶ້ນມາເທິງເຂົາທັງຫຼາຍ,
ຄືກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ ແລະສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງທ່ານ;
ແລະທ່ານຈະຂຶ້ນມາເຫນືອຊ້ອງນ້ຳທັງປວງຂອງມັນ, ແລະລົ້ມຂ້າມຕະຜົງທັງສົ້ນຂອງມັນ:
ແລະທ່ານຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຢູດາ; ທ່ານຈະຖ້ວມລົ້ນ ແລະທະລັກຂ້າມໄປ, ທ່ານຈະມາເຖິງແມ່ນກະທົງຄໍ;
ແລະການແຜ່ອອກແຫ່ງປີກຂອງທ່ານຈະຕັ້ງຄວາມກວ້າງແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ໂອ ອົມມານູເອນ.
ເອຊາຢາ 8:5-8.

ເອຊາຢາໄດ້ໄປພົບກັບກະສັດອາຮາດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ປາຍທ່າສົງນ້ຳຂອງສະນ້ຳເທິງ; ແລະເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນບັນດານັກປະຫວັດພຣະຄຳພີ ແລະນັກບູຮານຄະດີ ຍັງມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນວ່າ ສະນ້ຳເທິງນັ້ນແມ່ນສະນ້ຳດຽວກັນກັບສະນ້ຳຊີວິດອາມໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດຫຼືບໍ່, ແຕ່ບໍ່ລົບກວດຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງເອຊາຢາໄດ້ຂັບໄລ່ຄວາມສົງໄສທັງສົ້ນ, ເພາະວ່າ ເອຊາຢາໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ກະສັດຈາກຝ່າຍເຫນືອຈະຍົກມາເຫນືອອາຮາດ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ທ່ານໄດ້ປະຕິເສດນ້ຳແຫ່ງຊີວິດອາ ທີ່ຫຼາຍກ່ອນໂຍນ. "ຊີວິດອາ" ແມ່ນຊື່ໃນພຣະສັນຍາເດີມຂອງ "ຊີວິດອາມ" ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່.

ຢູ່ທີ່ສະນ້ຳສີວິດອາມນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຮັກສາຄົນຕາບອດ, ແລະກະສັດອາຫາດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳລາໂອດີເກຍຜູ້ຕາບອດ, ທັງໃນປີ 1863 ແລະໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, ຜູ້ຊຶ້ງປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບການຮັກສາ. "Shiloah" ແລະ "Siloam" ລ້ວນໝາຍຄວາມວ່າ "ຖືກສົ່ງມາ," ແລະຂ່າວສານໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະບໍດີໄປຫາພຣະບຸດ, ຜູ້ຊຶ້ງຕໍ່ມາໄດ້ປະທານມັນແກ່ກາບຣີເອນ ແລະທຸດສະຫວັນບໍລິສຸດທັງຫຼາຍເພື່ອນຳໄປຖ່າຍທອດແກ່ອີຊາຢາ, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ນຳຂ່າວສານທີ່ "ຖືກສົ່ງມາ" ຈາກສະຫວັນໄປຫາຜູ້ນຳລາໂອດີເກຍຜູ້ຕາບອດ.

ທ່ານຈາກສະນ້ຳເບື້ອງເທິງ ບ່ອນທີ່ອີຊາຢາໄດ້ນຳສານນັ້ນມາສະແດງ ເປັນຕົວແທນຂອງສະຖານທີ່ທີ່ພົ້ນແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກຖ່າຍທອດມາຍັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທ່າໃນນິມິດຂອງເຊກາຣີຍາ ຫຼືບັນໄດ້ໃນຄວາມຝັນຂອງຢາໂຄບ.

“ສົງທິພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ ເຊກຣີຍາ ບົດ 3 ແລະ 4, ແລະ 4:12-14: ‘ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບອີກ ແລະທຸນຖາມທ່ານວ່າ, ກົງຕົນມະກອກສອງກົງນີ້ແມ່ນຫຍັງ ຊຶ່ງຜ່ານທາງທ່າສອງອັນ ໄດ້ຖອກນ້ຳມັນຄຳອອກຈາກຕົນເອງ? ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ສົງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະຂ້ານ້ອຍທຸນວ່າ, ບໍ່ຮູ້ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ, ສອງທ່ານນີ້ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບການເຈັມໄວ້ ຜູ້ຊຶ້ງຍືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ.”

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບໍລິບູນດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທັງປວງ. ພຣະອົງບໍ່ຂາດແຄນສົງອ່ານວຍໃດໆ. ທີ່ເຖົ້າມີມາຊຸມນຸມຢູ່ອ້ອມພວກເຮົາ ກໍເພາະການຂາດຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ, ຄວາມເປັນຜ່າຍໂລກຂອງເຮົາ, ຄຳເວົ້າຕົນເຊີນຂອງເຮົາ, ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຮົາ ທີ່ປະກົດອອກມາໃນບົດສົນທະນາຂອງເຮົາ.

ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກສຳແດງໃນຖ້ອຍຄຳ ຫຼືໃນລັກສະນະນະໂສ

ໃນຖານະພຣະອົງຜູ້ຊົງໜ້າຮັກຢ່າງສົມບູນທຸກປະການ ແລະຊົງປະເສດຍົກວ່າໝູ່ຄົນ.

ເມື່ອຈົດວິນຍານພິຈາລະນາຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມອະນິດຈັງເຮົາລະ,

ພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງກະທຳສົງໃດໄດ້ໜ້ອຍເພື່ອຈົດວິນຍານນັ້ນ.

ວິໄສທັດອັນສັກຂອງເຮົາເຫັນແຕ່ເງົາ ແຕ່ບໍ່ອາດເຫັນພຣະສະຫງ່າລາສີທີ່ຢູ່ຖັດໄປນັ້ນ.

ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍົດກັນລົມທັງສີໄວ້, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນດັງມ້າດຮ້າຍທີ່ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນ

ແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ນຳພາຄວາມພິນາດ

ແລະຄວາມຕາຍໄວ້ໃນເສັ້ນທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫລັບຢູ່ຢ່າງນັ້ນບໍ່ ໃນຂອບເຂດອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນິວໂດອນ? ພວກເຮົາຈະເສື່ອມຊາ

ເຢັນຊາ ແລະ ຕາຍແລ້ວບໍ່? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ

ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງຊົງເປົ່າເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຢືນຂຶ້ນໄດ້ເທິງເທົ້າຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ

ທາງນັ້ນແຄບ ແລະ ປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູຄັບແຄບນັ້ນແລ້ວ

ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ຂອງມັນບໍ່ມີຂອບເຂດ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 216, 217.

“ນ້ຳມັນຄຳ” ແມ່ນຂ່າວສານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄຫລົງມາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳເບື້ອງເທິງ

ຜ່ານທ່າສົງ ອັນເປັນທ່າສອງອັນ ຊຶ່ງເປັນພະຍານສອງປະການ ຄືພຣະຄຳພີ ແລະ

ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຫຼືພຣະຄຳພີດິມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ຫຼືພຣະບັນຍັດ ແລະ

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຫຼືໂມເຊ ແລະ ເອລຢາ.

“ບັນດາຜູ້ໄດ້ຮັບການເຈັມ ຜູ້ຊຶ້ງຍືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ

ມີຖານະທີ່ເຄີຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣຸບຜູ້ປົກຄຸມ.

ໂດຍຜ່ານບັນດາສົງມີຊີວິດອັນບໍລິສຸດທີ່ວິໄສມຮອບພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງດຳລົງການສື່ສານຢ່າງຕ່ຳເລື້ອງກັບບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.

ນ້ຳມັນສີຂອງເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງໂດຍພຣະຄຸນນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າຊົງຄຳຈຸນຕະກຽງຂອງບັນດາຜູ້ຊຶ້ງໃຫມ່ນີ້ນຳມັນຢູ່ສະເໝີ

ເພື່ອວ່າຕະກຽງເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ກະພົບແລະດັບໄປ. ຖ້າບໍ່ແມ່ນເພາະນ້ຳມັນອັນບໍລິສຸດນີ້

ຖືກເຫລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ

ບັນດາອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຈະຄອບງຳມະນຸດຢ່າງຕັ້ງແຕ່ມຸ່ວນ.”

“ພຣະເຈົ້າຖືກລົບກຽດ ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບການສື່ສານທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະເຫລົງໃນຈົດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອໃຫ້ຖືກຖ່າຍທອດຕໍ່ໄປຍັງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນມາວ່າ, ‘ຈົ່ງເບີ່ງ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;

ຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ,’ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນ້ຳມັນບໍລິສຸດ,

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະໜຸຖະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ, ຈະພົບວ່າ

ເໝືອນດັ່ງພວກຍິງພົມມະຈັນໄງ່, ພວກເຮົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໄປພົບພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ.

ໃນຕົວເລກເຂົ້າເອງ ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຈັດຫານ້ຳມັນນັ້ນໄດ້,
ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍອັບປາງລົງ. ແຕ່ຖ້າມີການຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຖ້າພວກເຮົາອັນວອນ ດັ່ງທີ່ໄມເຊໄດ້ອັນວອນວ່າ,
'ຂໍຊົງສຳແດງສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ,'
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກຫຼົ່ງເຫລືອງຢ່າງອຸດົມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ໂດຍຜ່ານທ່າຄຳ,
ນ້ຳມັນຄຳຈະຖືກຖ່າຍທອດມາສູ່ພວກເຮົາ. 'ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດ,
ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະຢາວອກອາທິດຕັດສິນດັ່ງນັ້ນ.'
ໂດຍການຮັບລາຊະສະໜັດສະຫວ່າງໄສຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າກໍສ່ອງແສງເປັນດວງປະທັບໃນໂລກ." Review and Herald, July 20, 1897.

ຂ່າວສານທຳອິດກ່າວວ່າປະຕິເສດນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄົນ
ຊຶ່ງຈະໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດໃນການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດ
ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ນຳຂອງລາວໂອດິຊຍໄດ້ຮັບຂ່າວສານເຖິງລາວໂອດິຊຍທີ່ໄດ້ຖືກ "ສົງ" ມາເຖິງພວກເຂົາໃນປີ
1856. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ່າວສານນັ້ນຈະຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ
ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັດພະລະກິດໃຫ້ສຳເລັດ ແລະຢູ່ໃນສັນຕິສຸກ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ
ພວກເຂົາໄດ້ກັບໄປຫາສົງເປືອນທີ່ພວກເຂົາເຄີຍຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອອກມາແລ້ວ.

ອີຊາຍາ ແລະ ອາຮາດ ຖືກນຳສະເໜີວ່າກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແຫ່ງທຶນາຂອງຄົນຊັກຟອກ,
ຊຶ່ງສຳເລັດລົງໂດຍຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນມາລາກບິດທິສາມ.
ພວກເຂົາຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກຢູ່ບ່ອນທີ່ "ນ້ຳມັນ" (ຂ່າວສານໜຶ່ງ)
ກຳລັງຖືກເທອອກໃນນິມິດຂອງເຊຊາຣີຍາ, ແລະ ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຂ່າວສານຂອງອີຊາຍາທີ່ມີເຖິງອາຮາດນັ້ນ
ແມ່ນຂ່າວສານຂອງອິສະລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທຶນາ;
ມັນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເຊື່ອໄວ້ຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ;
ມັນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ວ່າອົງທີ່ເປັນນັ້ນມາຈາກທັງເຈັດ; ມັນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ;
ມັນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງ "ຄວາມຈິງ," ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ເປັນອົງປະກອບແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ຊຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຕາມທຶນາຂອງຄົນຊັກຟອກເປັນຕົວແທນ.

ມັນເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງ "ເຈັດເທື່ອ" ດ້ວຍ, ຊຶ່ງໄດ້ບ່ຽນຈາກຫົນຮາກຖານຂອງ Miller
ໄປເປັນຫົວມຸມ, ເພາະມັນເປັນຄວາມຈິງປະການທຳອິດ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງປະການສຸດທ້າຍ. ປີ 1863
ໄດ້ໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນາໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະ
ໃນທຶນາໄດ້ໄປເຖິງແສງແຫ່ງ "ເຈັດເທື່ອ" ໃນປີ 1856. ໃນປີ 1844
ແສງແຫ່ງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໄດ້ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນ
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ. ແຕ່ຄວາມຕາບອດແບບ Laodicean
ໃນຕອນຕົ້ນ ແລະ ໃນຕອນສິ້ນສຸດ ປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນຄວາມສຳພັນຂອງນິມິດທັງສອງ. ປີ 1863
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນສະເໝີເມື່ອຂ່າວສານໜຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກ, ແລະ
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນາໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ແສງສະຫວ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນາ ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1844 ນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນແສງສະຫວ່າງອັນດຽວໂດດດ່ຽວ; ມັນແມ່ນສົງຄືດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າເປັນ
"ແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວຫນ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນາ." ແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວຫນ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນາ
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1844 ແລະຍັງຄົງກ້າວຫນ້າຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງ;

ແຕ່ເມື່ອມັນມາເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແລະເມື່ອມັນສຶບສຽດລົງໃນທຸລະກິດນັ້ນ
ມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບອັນຈຳເພາະຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ. ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບເຫຼົ່ານັ້ນ
ທັງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສຶບສຽດ ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການທົດສອບອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງດານເຮັດໄດ້ພົ້ນລະນາວ່າເປັນ "ຄວາມຮູ້ທິເພີມພູນຂຶ້ນ,"
ຊຶ່ງນັ້ນກໍແມ່ນແສງສະຫວ່າງທຶກ້ວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມເຊັ່ນກັນ.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1844,
ແລະແສງສະຫວ່າງທຶກ້ວໜ້ານັ້ນໄດ້ເພີມພູນໃນຄວາມຮູ້ຈັກກວ່າຈະບັນລຸຂັ້ນສູງຂອງມັນໃນປີ 1856.
ແສງສະຫວ່າງໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ແສງສະຫວ່າງໃນບັນຍາຍຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ
ຄົນມີທັງສອງໃນດານເຮັດບົດທີ 8 ຂໍ້ 13 ແລະ 14, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານ ແລະ
ເສົາຫຼັກກາງຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕົດ.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶກ້ວໜ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840
ແລະໄດ້ສຶບສຽດລົງໃນຄວາມຮູ້ຈັກທຶກ້ວໜ້າໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844.
ຈາກນັ້ນໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ແລະໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງວັນທີ
22 ຕຸລາ 1844. ໃນຈຸດນັ້ນ ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ມາເຖິງ
ແລະໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ Adventism ແບບ
Laodicean ໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນປີ 1863.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມສຳລັບອາດເວັນຕົດແບບ Millerite ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
ຈຸດສຶບສຽດ, ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນກັບຈຸດສຶບສຽດນັ້ນຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງສົງຄວາມກັນ,
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຍົກຕົວຢ່າງຈຸດຈົບຂອງສົງໝົດດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.
ການເປີດເຜີຍຂອງແສງສະຫວ່າງທຶກ້ວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຄື ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປະກົດ
("mareh" vision) ຂອງຂໍ້ສືບສົງໃນບົດທີ 4 ຂອງດານເຮັດ.
ຈຸດສຶບສຽດຂອງແສງສະຫວ່າງທຶກ້ວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຄື
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການຢຽບຍຳລົງເທິງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ກອງທັບ (the "chazon" vision),
ຂອງຂໍ້ສືບສາມ. ນິມົດທັງສອງນີ້ຖືກປະສານກັນຢ່າງພະຍາກອນ.

ແລ້ວເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ້າແກກໃນປຶ້ມບົລີໃນວັນທີສືບຂອງເດືອນທິຈັດ; ໃນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ
ພວກເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ້າແກກທົດແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ. ພຣະນິຕິບັນຍັດ 25:9.

ແກ້ວສຽງທິຈະຕ້ອງເປົ້າໃນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ, ຊຶ່ງແມ່ນວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ປີ 1844,
ແມ່ນແກ້ວສຽງແຫ່ງປຶ້ມບົລີ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງວົງຈອນອັນສັກສິດຂອງເຈັດປີ,
ຊຶ່ງລວມເປັນສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມຸ່ງໝາຍຈະນຳພາອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາໂດຍກົງ,
ແຕ່ການກະບົດຂອງເຂົາໄດ້ຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມຸ່ງໝາຍຈະນຳພາອົດສະ
ຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາໂດຍກົງ,
ແຕ່ການກະບົດກໍໄດ້ຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.
ຖ້າຫາກອົດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ເຊື່ອຢູ່ຕໍ່ແສງສະຫວ່າງອັນກ້ວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕືອນໂລກ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະເດັດກັບມາແລ້ວຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຮ້ອຍປີ.

ເພື່ອໃຫ້ສົງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຊົງກະທຳການປ່ຽນແປງທຳມະກາງພວກມັນເລີຍໂຮດ,
ແລະການປ່ຽນແປງນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຖ້າຫາກວ່າລັດທິແອັດເວັນຕົດໄດ້ຕິດຕາມແສງສະຫວ່າງທຶກ້ວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ,
ແລ້ວສຽງແກຂອງປຶ້ມບົລີຈະໄດ້ດັງຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍ,

ເພາະວ່າໃນວັນເວລາທີ່ແກ່ອັນທີ່ຈັດກຳລັງດັງຂຶ້ນນັ້ນ, ຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ສຳເລັດ.
ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບ, ແກນນັ້ນ, ຊົງເປັນແກ່ແຫ່ງປຶ້ມບົດ, ແລະເປັນແກ່ແຫ່ງວິດຄົງທີ່ສາມດ້ວຍ,
ໄດ້ເລີ່ມດັງຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ ຊົງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢືນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະໄດ້ສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດນິລັນດອນ, ຜູ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ
ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທິຢູ່ໃນນັ້ນ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທິຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະທະເລ
ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທິຢູ່ໃນນັ້ນ, ວ່າຈະບໍ່ມີໄວລາອີກຕໍ່ໄປ;
ແຕ່ໃນວັນເວລາແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ, ເມື່ອທ່ານຈະເລີ່ມເປົ່າແກ່,
ຂໍ້ລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ສຳເລັດ, ຕາມພຣະອົງໄດ້ປະກາດແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ຄົນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ. ພຣະນິມິດ 10:5-7.

ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແຫ່ງການທົດສອບ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ຊົງເປັນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ,
ໄດ້ເລີ່ມດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະທຳດານໂອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 14,
ແລະມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະທຳດານໂອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 13.
ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳຕອບຂອງຂໍ້ 14, ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄຳຖາມຂອງຂໍ້ 13.

ສົບເກົ້າບິນນີ້ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານຄຳເຕືອນຂອງອີຊາຢາເຖິງອາຮາດກະສັດແຫ່ງຢູດ
າຕາມຕົວອັກສອນ ໃນລະຫວ່າງສົງຄາມກາງເມືອງລະຫວ່າງຝ່າຍເຫຼືອແລະຝ່າຍໃຕ້.
ສົບເກົ້າບິນນີ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໂດຍກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເຫຼືອ ນຳອີສຣາເອນເຂົ້າໄປເປັນທາດ.
ສົບເກົ້າບິນນີ້ເປັນແບບຂອງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໃນປີ 1844 ຈົນເຖິງການກະບົດໃນປີ
1863. ແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຂອງອີຊາຢາ.

ການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງນັ້ນ ໄດ້ນຳມາຊົງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການມົນເລີ
ແລະໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບນັ້ນ
ຂະບວນການມົນເລີແຫ່ງຝີລາເດນເຟຍໄດ້ປ່ຽນຜ່ານເຂົ້າສູ່ຄຣິດຕະຈັກລາໂອດິເຊຍ. ສົບເກົ້າບິນທີ່ເລີ່ມໃນປີ 742
BC ແລະ ສົບເກົ້າບິນທີ່ເລີ່ມໃນປີ 1844
ຕ່າງກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບແລະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນວັນສຸດທ້າຍ
ຊົງກໍ່ຄືຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍແຫ່ງການທົດສອບຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ.

ໃນຂະບວນການທົດສອບສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ໜັງແສນສືໝົນສີຟ້ນ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າ, ຫັນກັບຄືນ ແລະ ຖືກປະທັບຕາ.

ຈົ່ງມັດຄຳພະຍານໄວ້, ແລະປະທັບຕາພຣະບັນຍັດໄວ້ໃນທຳມະກາງບັນດາສາວົກຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຄອຍຖ້າພຣະຢາເວ, ຜູ້ຊົງຊ່ອນພຣະພັກຂອງພຣະອົງຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຜົ້ງຄອຍພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍ ແລະບັນດາລູກທິພຣະຢາເວໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະເປັນການອັດສະຈັນໃນອິດສະຣາເອນ ຈາກພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ,
ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ. ເອຊາຢາ 8:16-18

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໃນວັນສຸດທ້າຍ
ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນຢູ່ນອນດຽວກັນກັບທີ່ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.
ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູຍົກພຣະຫົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະປະກາດວ່າ "ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ."
ຄຳປະກາດນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອແກ່ທີ່ຈັດໄດ້ປະກາດປຶ້ມບົດ
ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງວົງຈອນສັກສິດແຫ່ງເລກເຈັດ. ວົງຈອນເຈັດບີ້ທຶຖືກທຳຊ້ຳເຈັດຄັ້ງ
ແມ່ນສືບສົບເກົ້າບິນຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼືສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວວັນ.

ປີ 1989 ໝາຍເຖິງ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ, ແລະ ປີ 1989 ຍັງໝາຍເຖິງການສົນສຸດຂອງໜັງຮ້ອຍຊາວຫົກປີທີ່ລົ້ມຕົ້ນຈາກການກະບົດໃນປີ 1863.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ,” ພ້ອມດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເທືອ,” ເພາະວ່າ ໜັງຮ້ອຍຊາວຫົກ ເປັນໜັງສືສ່ວນສົບຂອງ ໜັງຟັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບ, ຊຶ່ງໃນທາງກັບກັນແມ່ນເຄື່ອງໜັງຂອງ ສອງຟັນຫ້າຮ້ອຍຊາວ.

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຕົວແທນເຖິງການສົນສຸດຂອງສິ່ງໜຶ່ງຄຽງຄູ່ກັບການລົ້ມຕົ້ນຂອງອີກສິ່ງໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີ, ແລະການລົ້ມຕົ້ນແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນນັ້ນໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເທືອ,” ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນຕອນສົນສຸດຂອງການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ວັນເວລາແຫ່ງການເປົ່າຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ເຈັດ, ເມື່ອຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດລົງ, ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນຕອນສົນສຸດຂອງສາມວັນເຄື່ອງແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ. ແກສຽງທີ່ເຈັດ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນວິບັດທີ່ສາມດ້ວຍ, ໄດ້ດັງໂນ້ດທີ່ສອງຂອງມັນໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023, ແລະບັດນີ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງສຳເລັດລົງ, ຕາມທີ່

“ພຣະອົງໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ.”

ການສົນສຸດຂອງການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເທືອ,” ເຊັ່ນດຽວກັບການລົ້ມຕົ້ນຂອງການເຄື່ອນໄຫວອັນດຽວກັນນັ້ນ.

ໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798, “ເຈັດເທືອ” ແຫ່ງພຣະພໍ່ໂຮດຂອງພຣະເຈົ້າຕອນາຈັກເໜືອໄດ້ສົນສຸດລົງ, ແລະໃນຕອນສົນສຸດຂອງຂະບວນການຂອງພວກມົນເລໂຮຕ໌, ການປະຕິເສດຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ກຽວໂຍງກັບ “ເຈັດເທືອ” ໄດ້ໝາຍເຖິງການກະບົດໃນປີ 1863.

ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງໂດຍຈຸດລົ້ມຕົ້ນຂອງອີກສິ່ງໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີ, ແລະຂະບວນການຂອງທູດອົງທຳອິດ (ພວກມົນເລໂຮຕ໌) ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂະບວນການຂອງທູດອົງທີສາມ (ໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນຄົນ). ທັງສອງຂະບວນການລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍ ແລະສົນສຸດດ້ວຍ “ເຈັດເທືອ.” ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະບິນແຕ່ງຂຶ້ນເອງໄດ້.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຜູ້ທີ່ຕົກລົງຕາມແຫຼ່ງຮັບຜິດຊອບບໍ່ຄວນກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຕາມຫຼັກການແຫ່ງຄວາມບາມປະເອົາໃຈຕົນແລະຄວາມຟຸ່ມເຟື້ອຍຂອງໂລກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ອາດຮັບໄຫວ; ແລະແມ່ນແຕ່ຖ້າພວກເຂົາຈະຮັບໄຫວໄດ້, ຫຼັກການຢ່າງພຣະຄຣິດກໍຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສອນຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ.

‘ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄຳສອນ? ແກ່ຜູ້ທີ່ຢ້ານມິແລ້ວ ແລະຖືກແຍກອອກຈາກອີກ. ເພາະຄຳສັ່ງຕ້ອງຢູ່ເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງເທິງຄຳສັ່ງ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ນັ້ນອ້ອຍໜັງ, ແລະທົນນັ້ນອ້ອຍໜັງ.’ ດັ່ງນັ້ນ

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເດັກນ້ອຍຢ່າງອິດທົນ ແລະໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເສມໄປ, ໂດຍບໍ່ມີການດາຜູ້ເຊື່ອພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

‘ເພາະພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້ດ້ວຍຮົມຟ້າປາກທີ່ຕິດຂັດ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນເປັນການພັກຜ່ອນ

ທີ່ດ້ວຍການນຳພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຜູ້ເມືອຍລຳໄດ້ພັກ; ແລະນີ້ແມ່ນເປັນຄວາມຊຸ່ມຊື່ນພົ້ນຜູ້

ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ອ່ອມຟັງ. ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ

ຄຳສັ່ງເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງເທິງຄຳສັ່ງ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ນັ້ນອ້ອຍໜັງ,

ແລະທົນນັ້ນອ້ອຍໜັງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ ແລະຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະຖືກຫັກພັງ, ແລະຕິດບັ້ງ,

ແລະຖືກຈັບໄດ້.’

ເປັນຫຍັງ?—ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມາເຖິງພວກເຂົາ.”

“ນັບຢາຍຄວາມວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການສັງສອນ ແຕ່ໄດ້ຖະໜອມບັນຍາຂອງຕົນເອງໄວ້ ແລະໄດ້ເລືອກກະທຳຕົນເອງຕາມແນວຄິດຂອງຕົນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານການທົດສອບແກ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະເລືອກຢືນຢູ່ໃນຈຸດຍືນແຫ່ງການຕິດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງ ຫຼືປະຕິເສດ ແລະກະທຳຕາມແນວຄິດຂອງຕົນເອງ; ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບ່ອຍເຂົາໄປສູ່ຜົນອັນແນ່ນອນນັ້ນ. ໃນທຸກວິທີທາງຂອງເຮົາ ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທັງສິ້ນຂອງເຮົາ ພຣະອົງຕັດກັບເຮົາວ່າ, ‘ຈົ່ງມອບໃຈຂອງເຈົ້າແກ່ເຮົາ.’ ຈົດໃຈທີ່ຍືອມຈຳນົນ ແລະພ້ອມຮຽນຮູ້ ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາ. ສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມປະເສີດແກ່ການອະທິຖານ ກໍຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ມັນເປັນລົມຫາຍໃຈທີ່ອອກມາຈາກຈິດໃຈທີ່ເປັນຄວາມຮັກ ແລະເຊື່ອຟັງ.”

“ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກຮ້ອງບາງສິ່ງຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ຖ້າພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບ່ອຍມອບໃຈຂອງຕົນເພື່ອກະທຳສິ່ງນີ້, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງບ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາດຳເນີນຕໍ່ໄປຕາມການພິຈາລະນາວ່າສະຫລາດຂອງຕົນເອງ ໂດຍບາດສະຈາກພຣະບັນຍາຈາກສະຫວັນ, ຈົນກວ່າພຣະຄຳຂັ້ນນີ້ [Isaiah 28:13] ຈະສຳເລັດ. ທ່ານບໍ່ຄວນເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມການຊົງນຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປເຖິງພຽງຈຸດໜຶ່ງທີ່ສອດຄ່ອງກັບການພິຈາລະນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຍຶດໝັ້ນແນວຄິດຂອງຕົນໄວ້, ປະຕິເສດບ່ອຍໃຫ້ຕົນຖືກຫຼຸ້ນຂ້າມຕາມພຣະລັກສະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງໃຫ້ມີການຖາມຄຳຖາມນີ້ວ່າ, ນີ້ແມ່ນນ້ຳພຣະໄທຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫຼືບໍ່? ບໍ່ແມ່ນ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼືການພິຈາລະນາຂອງ— ຫຼື” Testimonies to Ministers, 419.